

Hodnocení bakalářské práce

Posudek vedoucí práce

Jméno autora: Dagmar Jáklová

Název práce: Soužití handicapovaných s občany na malém městě a změna společenského klimatu díky tomuto soužití

Vedoucí práce: Mgr. Veronika Halamová

Téma bylo v literatuře nereflktováno.

Práce je zaměřena: Teoreticky a prakticky.

Jazyková a stylistická úroveň práce: Odpovídá požadavkům kladeným na odborný text.

Rozsah práce: 41 stran vlastního textu.

Použitá literatura: Práce je postavena monografiích a zdrojích dostupných na internetu.

Počet uváděných titulů: 33.

Citace v textu: Až na drobné nedostatky odpovídají požadavkům kladeným na odborný text.

Formální stránka práce: Práce ne zcela odpovídá požadavkům kladeným na odborný text, což se projevuje zejména v práci se zdroji. Konkrétně je nutno vytknout neakceptování všeobecně používané normy ISO 690 (pravidla pro citační normu viz zde: <https://sites.google.com/site/novaiso690/home>) Po jazykové stránce je práce na přijatelné úrovni, byť je nutno vytknout místy nedopracovanou stylistiku. Nešťastně též působí chyby v anglické verzi anotace. Také číslování jednotlivých kapitol není pojato standardním způsobem, konkrétně očíslovaný Úvod, Závěr a Seznam použité literatury. Nestandardní je i písmo užití ve vlastním textu předkládané práce.

Cíl práce: Autorka si na počátku předkládaného textu klade za cíl pomocí kvalitativního šetření zjistit, jak úspěšná je organizace Život bez bariér v integraci svých klientů do řadové společnosti. Jako interpretační rámec si proto zvolila sociální konstruktivismus Petera Bergera a Thomase Luckmanna.

Úroveň závěrečné práce: Práce je na přijatelné úrovni a lze ji proto doporučit k obhajobě.

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby: Dagmar Trejbalová si pro svou závěrečnou práci vybrala téma, které je v zásadě originální a doposud nezpracované. Díky tomu měla autorka značně široké pole pro volbu jeho pojetí a následné interpretace. Zde se nabízí otázka, zdali byl zvolený postup tím nejvhodnějším.

Práce je rozdělena do třech hlavních kapitol, z nichž ta první tvoří teoretický základ pro nadcházející dvě kapitoly praktického zaměření. Zde se ale autorka poměrně často odklání od tématu, cíle práce i předpokládané myšlenkové linie a odvádí tak čtenářovu pozornost. Ve

druhé kapitole pak Dagmar Jáklová představuje Život bez bariér jako organizaci zabývající se specifickou činností se specifickou skupinou lidí.

V poslední kapitole se autorka snaží interpretovat provedený kvalitativní výzkum, jehož cílem bylo zjistit, zda je vůbec možné integrovat handicapované občany do majoritní společnosti. K tomu si zvolila techniku pravděpodobně polostrukturovaného rozhovoru (pisatelka uvádí techniku „příмого rozhovoru“, což je nesmysl. Nicméně v interpretaci výzkumného šetření zaměňuje tazatelské otázky s otázkami výzkumnými, což je z metodologického hlediska hrubý nedostatek.

Také u interpretace samotného výzkumného šetření (s. 36nn) autorka postupovala nestandardním způsobem. To je patrné již z první otázky, kdy se na úvod dotazovala respondentů na jejich jméno. (Obvyklý úzus je, že jsou respondenti před aplikováním samotné výzkumné techniky ujištěni o anonymitě výzkumu a že jejich jména budou změněna, případně neuvedena.) Díky této skutečnosti tak vyvstává pochybnost o validitě výzkumného šetření již v jeho počátku.

Dagmar Jáklová si pro svou závěrečnou práci vybrala téma, které je originální a jehož se chopila s velkým osobním nadšením. Nicméně ani tato skutečnost nedokáže zakrýt nedostatky, které se v předkládané práci objevují. Nejedná se pouze o výše uvedené skutečnosti, ale také o fakt, že se v důsledku nepodařilo téma propojit s oborem Transkulturní komunikace a text se tak pohybuje spíše v oblasti sociální práce.

Výsledné hodnocení:

Datum: 31. 7. 2017 Hradec Králové

Veronika Halamová, v. r.